

TRESOR DELS AVIS

REVISTA MENSUAL DE ETNOGRAFIA MITOLOGIA I
FOLKLORE DE BALEARS

PUBLICADA PER
ANDREU FERRER

SUMARI

Elements folklòrics referents als moros.—A. Ferrer —**Un desembarc dels moros.**—Arxiduc d'Austria.—**Tradicions gabellines.**—Marfil.
El dissapte a vespre,—Cançó popular—**Gloses**—L'Amo Antoni Vicens Santandreu.—**Exposició d'Etnografia**.—**Bibliografia.**

TRESOR DELS AVIS

REVISTA D'ETNOGRAFIA, MITOLOGIA I FOLKLORE
BALEARS

ELEMENTS FOLKLORICS REFERENTS ALS MOROS

El poble balear en conserva un mal recort de la dominació mora i molt especialment de les incursions posteriors. Anem avui a continuar la publicació dels molts i saborosos elements folklòrics que'n guarda tot i seguint la ressenya de les tradicions que tenim comensada desde fa alguns números.

A Menorca quand els atlots s'en van per un camí i troben excrements de bístia bovina plena de excravats que fan la feina que tenen de costum, els atiots agafen un garrotet i comensen a pegar tocs a demunt els excrements tot diguent: *Are venen es morus, are venen es morus*. Aquells excravats fugen depressa per tots vents i creuen es nins que no és per por del garrot sinó per virtut de les seues paraules, aixó és, per por an els moros.

A Artá diuen que'ls moros fugiren de Mallorca perque *es Bril era massa sec*, i fins se diu que estaven ja determinats a suprimir-lo an aquest més posant quinze dies an el Mars i quinze an el Maig.

A Lluchmajor diuen que s'en anaren perque a Mallorca tots els anys eren prims.

— — —

Els monuments megalitics que se conserven a Mallorca la gent creu que son construïts per ells, i fins casi per tot les anomenen Ses Talayes des Moros, o Castellots de Moros.

A Lluchmajor, diuen que en ells és moros hi enterraven i que per aquest motiu les faveres que s'hi sembren aprop duen més esponera i fan les faves més cuitores.

— — —

Se creu que per Artá hi estigueren un poc més, i fins és històric que s'anaven refugiant cap dins el clos de les montanyes artanenques.

Idó la gent diu qu'el Rei en Jaume quant va veure que de cap manera les podia treure de per aquí va tenir un nou acudit. Va fer preparar una partida grossa de cayeres d'abeyes i es seus soldats les anaren a amollar devers *Sa Devè* per on ells estaven. Ses beyes s'aficaven a ells i picada d'un vent i picada de s'altre les deixaven amb llurs cares com a tambors i ja hu crec que ben pitjats, ho donaren a ses cames i quant arribaren a la mar de Betlem s'embarcaren i no volgueren sebre res més de Mallorca. ¿Qué dic?. Si qu'en volgueren sebre i ferm, com ho demostren les moltíssimes tradicions que se conserven de les seues incursions posteriors.

Son encara molts els qui conserven noms de persones de la seua familia que foren fetes catives.

Diuen que a Cala Pi de Lluchmajor s'endugueren una fadrina i son pare hagué de vendre la mitat de sa possessió per rescatar-la.

A Artá conten de com s'en dugueren sa Senyora de Sa Mesquida, de sa germana d'en Tianet de Son Cardaix i d'altres, sense però que se donin detalls de tals robades.

Peró diuen que lo que més volien eren diners i coses per fer-ne, tant si eren esclaus, com bestiar, com grans etc.

A Sa Torre hi hagué una vegada un desembarc i un dels *pillatis* com els anomenen els veys, s'atreví a matar una dona i al arribar altre volta a sa galiota el capitá el feu matar a ell i el tengué tot un dia penjat a l'abre mestre per escarment dels demés.

Devora Sa Colonia de Sa Devê hi ha una Torreta i se conta qu'en ella s'hi havia refugiada una joveneta que s'en anava a dur aigua. Els moros l'afinaren i ja ho crec que la feren cativa!

Tanta por les tenien que a les cases de camp sols no hi criaven gallines a fi de que passant durant la nit, els moros no s'en temessen i s'hi aturassin.

A *Sa Torre de Canyonel*, hi havia un missatge qui tengué un bon acudit. Just que vessen fressa de desembarc posava una escala a la banda de defora apoiada su abaix de la finestra, de manera que podien entrar dins la casa amb molta facilitat. Tancaven ben fort a baix i a totes les demás finestres però an aquella la deixava de pit en ample i ja ho crec que just que'ls moros durant la nit arribaven i afinaven l'escala, pensaven poder entrar a les sordes per la finestra i pujaven escala amunt. Però el missatge les esperava ben preparat amb una destral i just qu'ells arribaven a dalt i posaven llurs mans en el pitral ell los ho escapsava amb un cop, i queien abaix. I diuen que una vegada que li va caure sa destral encara tenguè l'acudit d'entimar-los per sa cara una cayera d'abeyes i hagueren de fugir.

També conten qu'una vegada els moros resolgueren dur-s'en la Mare de Deu de Sant Salvador d'Artá. Partiren amb ella cap a Capdera però quant foren devers *Sa Sinia* torná tant feixuga com plom i arribá a esser-ho tant que no fou posible passar envant.

Provaven de tornar arrera i era just paya de tant jeugera. Provaren de posar-la dins un carro de parey, però fins ses bisties se renegaren de tant feixuga qu'era i no tengueren altre remei que deixar-la estar.

Altre tradició se conta i és qu'una vegada els moros robaren un nin de dins un bres i sa mare tota desconsolada va anar a visitar la Mare de Deu de St. Salvador i aquesta li digué: Vest'en per tal camí i posa't just a baix del betzer que hi ha a sa vorera a tal punt, ells passaran i el te tirarán; s'aná a posar just baix del betzer que la Mare de Deu li havia dit i pará la falda. Quand els moros passaven senti que deien: I an aixó tant menut que ho hem de fer? I el tiraren dins es betzer; però cafgué dins sa falda de sa mare, per miracle de la Mare de Deu.

Aquests son els elements que per ara tenim recollits. Els anirem augmentant així com podrem, amb tantíssims més com encara en queden per recullir i tots han de venir si Deu ho vol a engrossar el nostre aplec.

A. FERRER.

UN DESEMBARC DELS MOROS

Els moros desembarcaren just devora la Cova Foradada i quand hagueren desembarcats, varen veure un pastor; se'n anaren cap a ell i li prengueren les cabres.

El se'n dugueren a ell també i agafaren una cabra, la mataren, la cogueren i la se menjaren.

Aquell pastor no sabia com ho havia de fer per avisar a un altre pastor qui gordava ovelles per allà prop, perque anàs a cercar gent, a la fi s'assegué per tocar la flauta i cantar de tant en tant.

Els moros el deixaren fer i ell canta qui canta deia aquesta cansoneta:

Pastoret ves a la vila
i mena la gent qui hi ha,
a la cova foradada
vint i nou moros e-hi ha
i la cabra collarada
dins la caldera ja está.

L'altre pastor el senti i l'entengué.

Puja dalt una muntanya i se posí a cridar i a ventar el capellí com fent senyets a la gent que hi havia a l'altre banda de les muntanyes perque venguessen depressa cap allà.

Els moros heusenten i veuen allò, i se cregueren que tot Artá estaja ja correguent pel camí; fugen tot depressa duguent-se'n amb ells les cabres i el pastor. Tant i tant s'atropellaren en embarcar-se que el pastor pogué arribar a fugir; després, quant s'hagueren embarcats, els dos pastors se reien d'ells.

Recullida per l'Arxiduc d' Austria.

PER LA TRADUCCIÓ

LL. LLITERAS

TRADICIONS GABELLINES

IV

Respecte a la torre anomenada «Torre Nova» situada a l'esquerra de la farola de Cap de Pera hi ha una tradició molt curiosa referent a n'el modo com la tiraren en terra els moros que venien a fer incursions en la nostra terra. Es de la manera sigüent:

S'entregaren un dia aquests inimics amb la fragata dita *La Negra* davant aquesta mateixa torre i comensaren a tirar-li canonades. Els guardians encarregats d'ella amb los tres canons també li respongueren fent-ho amb tant bona punteria que una de les bales pegá dins uns dels canons de la fragata i quedá tot esblandit.

Els moros juraren venjar-se d'aquell contra-temps que sufriren.

Resolgueren per dur envant les seues pretensions valer-se del sigüent medi: Durant el vespres en que la lluna no donava claror s'atracaren amb llanxes fins baix dels grans i alts penyals que serveixen de fonament a l'esmentada construcció.

Amb les eines corresponents anaren obrint una mina fins que los conduí baix de la Torre. Els materials que treien les tiraven dins mar a fi de no esser descoberts.

Després d'haver acabat aquest treball posaren dins els fons d'aquella mina tota classe de material explosiu; i per porer-lo encendre amb facilitat i evitant tot perill, desde el mateix fons fins a l'entrada hi posaren un carrerany de pólvora a la qual desde defora pegaren foc.

De la commoció produida vengué a baix la mitat de la Torre i s'obrí una gran claveguera a un cossat d'ella.

Inmediatament a l'explosió baixaren els moros de *La Negra* i anaren a veurer l'efecte produit. Uns d'ells molt atrevit volgué mirar be sa fondaria d'aquella claveguera auberta i s'hi atracá tant que tengué la desgracia de llanegar i caurer-hi dedins. Apesar dels molt esforços dels seus companys per treurer-ló no heu pogueren conseguir.

V

Venguent els moros una vegada per les nostres costes feren presoners a dos homos anomanats (a) As d'oro i (a) Cosset (Bartomeu Melis),

Els-e destinaren a prestar servici a la fregata «La Negra».

En una de les seues correrries arribaren a les costes de Palestina i visitaren Jerusalem i Jericó. En aquesta derrera ciutat un d'ells recuï una flor i la dugué sempre amb ell.

Quand, pogueren alliberar-se del cativeri d'aquells corsaris tornaren a Capdepera.

El posseïdor de la *Flor de Jericó* encara la portava, essent com és natural completament seca.

Aquesta flor seca tenia la propietat de que posant-la dins aigo s'obria lo mateix que verda, i al tornar-la treure a defora de l'aigo s'estrenyia lo mateix que una flor mustia.

Segons assegura un testimoni de vista que ja té més de noranta anys, la figura d'aquesta flor era molt consemblant a les que deim trompetilla.

Aquesta flor s'ha perduda, si be diuen que la posseeix certa casa particular que anomenen.

VI

Els moros vengueren aquesta vegada fins a n'el poble.

Intimaren a n'els gabellins la necessitat de rendir-se: més, no volguent consentir els nostros antepassats en tant baixa covardia, per cap manera alcançaren d'ells que obrissin les portes del Castell, lloc aont tot-hom s'havia refugiat.

Vejent els inimics que no en treien res 'en net dels dits habitants, posaren el Castell enrevoltat de guardes, a fi de que ja que no podien rendirlos d'un cop, heu conseguissin a la llarga per fam.

Passá temps i més temps, però apesar de qué els Capdeperins estaven bastant provisionats de queviures, no obstant se fé tant llarg aquell circuit que arribaren a acabar el menjar.

La situació anava pitjorant de cada día més. El blat i demés grà ja commensava a fer falta de bon de veres: i les aigos i anaven acabant també.

En aquestes circumstancies de tanta augunia p'els vezins de Capdepera, un gaballí de molt d'uy i molta penetració natural havia especulat {els moviments dels sitiadors; i vejent que aqueis ja estaven cansats també d'agontar l'abre mestre i sufrir les inclemencies del temps d'una part, i come desconfiats de conseguir la seua pretensió per l'altre, li acudí un ardit molt original per veure de desferse'n de tals lladres.

Teníá una vadella a la cual ja havia donat sa sentencia de mort per manjar-la-se perque la fam heu reclamava. Hores antes de matar-la li doná blat fins que en volgué; la mata, li treu la ventresca i es bisbe, i tot axí heu tirá baix de la murada.

Els centinel·les de seguida s'hi atracaren per veure qu'era alló. S'ho miraren i descubrint es bisbe replé de blat, heu comunicaren a tots els seus companys.

Cregueren ells que aquell fet no incluía cap intenció, ni pensaments tant sols de tal cosa, com és natural: lo cert és que a tots acudí el mateix pensament: «si els cristians donen blat i tot a n'els animals quines provisións no deuen tenir!? Heu porem deixar anar, no ferèm res.»

I aplegaren els trastets i cap a *La Negra* falta gent, s'en tornaren a l'Africa.

Marfil

EL DISSAPTE A VESPRE

Allegretto

El dissapte a vespre s'en va an el cafè

de la setma - nada de la setma - na - da

de la setma - nada no li que da res

The image shows a musical score for a song. It consists of three staves of music. The first staff begins with a treble clef, a 2/4 time signature, and the tempo marking 'Allegretto'. The melody is written in a simple, folk-like style. Below the first staff, the lyrics 'El dissapte a vespre s'en va an el cafè' are written in a cursive hand. The second and third staves continue the melody, with lyrics 'de la setma - nada de la setma - na - da' and 'de la setma - nada no li que da res' respectively. The music ends with a double bar line and repeat dots.

El dissapte a vespre
s'en va an el cafè,
i de la setmanada, (repetit)
no li queda res.
S'en va a casa seva
—Dona, dam sopá.
—Dam la setmanada
i en naré a cumprá.
S'alsa de sa taula
ja li tira un plat
i s'en va'ca sa mare
amb el cap trencat.

Sa mare li pregunta:

—¿Qui t'ha fet açò?

—Ha vengut burratxu
i m'ha dat bastó.

—Ai, fieta meva,
si 'm 'guessis cregut
no 't 'guessis casada
amb un caparrut.

Quant eres fadrina
just eres un miray
i ara qu'ets casada
just ets un fregay.

Recullida a Mitjorn-gran,

GLOSES

de l'amo Antoni Vicens Santandreu de Son Garbeta, escrites per
son amic Juan Antoni Parera Caldeney.

23

Conçediu-me, oh Senyó
sa llum de sabiduria
la vos demán per Maria
mare de protecció;
dau-me composició
ciencia de poesia
per explicá s'agoní i
del just i del pecadó.

24

Com a plasea sitiada
ès un malalt dins un llit
el qual se troba rendit
de malaltia agravada;
com un exèrcit d'armada
la mort el té circuit
i prest l'haurá destruit
i passat a fil d'espasa.

25

El pobre está afligit
d'unes graves malalties
lo físic i medicines
a ell ja no fan profit,
i ja ha perdut es delit
sa forsa i ses valenties
i pot ser que dins breus dies
lo seu viure haver finit,

26

Si és just, haurá meditat
la mort amb molta frecuencia
haurá vist amb evidencia
que s'homo és un desterrat
qu'allá a l'eternidat
ès sa nostra residencia,
i tindrà sa consciencia
posada a un bon estat.

27

An el just no li sab greu
deixá el mon desgraciat
perque té ben penetrat
lo que de caduc i breu;
s'afany i el desig seu
an el cel el té posat,
i sempre está conformat
en sa voluntat de Deu.

28

Un parent o un amic
hei va a visitar-lo:
— ¿Còm te campes companyó?
i ell li respòn afligit:
— Jo sería d'un partit
d'acudí an el Senyó
i fe vení un confessó
ara que teng bon sentit.

29

Lí respòn es companyó
això no pot está errat
si tu has determinat

puc fe vení un confessó
comanet an el Senyó
que te pos a bon costat
que te don conformidat
pau i resignació.

30

S'hi presenta el confessó
¿què's fulano; com campau?
¿que de veres no pensau
en la mort i passió
de Cristo Nostro Senyó
en qui creis i esperau?
Si de bon tò hea demanau
ell vos donará el perdó.

31

El just se confessará
amb exámen i doló
rebrá s'absolució
i perdonat quedará
i per Viátic rebrá
Jesucrist Nostro Senyó
després s'Extremunció
i perdonat quedará.

32

Després que s'es confessat
li va dí es confessó.
Que perdón amb bona amó
si está agraviat,
i ell respón aviat:
Si, Pare, de molt bon có,
que nos perdón el Senyó
jo tuthom he perdonat.

Seguirá.

METEOROLOGIA

SENYALS DE PLUJA

En eis números 1 i 7 de la nostra revista hem anat publicant-hi els noms més coneguts dels nigulats segons la forma que tenen. Anem avui a ressenyar els elements folklòrics referents a les senyals de pluja pròxima o remota.

Aquestes senyals que'l poble coneix per experiència no son totes sobre niguls sino sobre moltíssimes altres observacions que en el transcurs del temps ha anat fent. Colcuna d'elles és ridícula en extrem però no deixa d'èsser molt interessant pels nostros fins i per aquest motiu van totes en l'aplec.

Vetaquí les que fins al present tenim arreplegades:

- 1 A sa lluna d'Agost que plogui, plourá nou llunes de carrera. Això es v. g: Si plou a la lluna nova d'Agost, ses nou primeres llunes noves que vendrán plourá. (Artá)
- 2 Si plou de Lluna nova i de Lluna veyá d'Agost, no falta aigo en tot l'any. (Id.)
- 3 Si en *Parejja* s'alsa i se torna enfonyar, plou prest. (Id.)
- 4 Quant es sol du capa; plou. (id.)
- 5 Si se voien tres sols, dins tres dies plou. (id.)
- 6 Gelada asso'ejada
dins tres dies está banyada,
i si no hu es
s'aigo 'riba a essè apreciada.
- 7 Si s'auga es vermeia—senyal d'aigo. (id.)
- 8 Si sa lluna fa rotlo—plourá prest. (id.)
- 9 Si es dematí es Puig d'Alpara du capell, aigo fins a sa pell. (id.)
- 10 Si es sol se colga amb capa es dimecres, senyala aigo.
- 11 Si es cuchs tresquen per sa carretera bruts de terra, senyal d'aigo. (id.)

- 12 Arch de Sant Martí; si surt el matí, mos dona bon camí; si surt es capvespre demá ferem festa. (id.)
- 13 Quant surt s'arc de St. Martí. (Algaida)
- 14 Quant el cel está *entepinat*, *clivellat* o *enco'onat*. (id.)
- 15 Si ses aranyes surten i pujant per sa paret cauen en terra. (id.)
- 16 Quant la mar pareix negra o molt fosca sense estar el cel molt ennigulat (id.)
- 17 Si ses beyes cuien sa mel de les flòs molt aprop de sa caièra. (id.)
- 18 Quant ses campanes fan *saluet*. (Artá)
- 19 Quant ses campanes pareix que tenen un sò més víu que d'ordinari. (Algaida)
- 20 Quant ses gallines s'espluguen molt. (id.)
- 21 Quant se rompen totes soles ses cordes posades a un instrument de música. (id.)
- 22 Si ets ases o muls remenen molt es cap i ses oreies sense causa manifesta. (id.)
- 23 Quant cau sutge de dins sa xemeneia per si mateixa. (id.)
- 24 Quant ses portes de finestres o balcons s'inflen a causa de s'humitat. (id.)
- 25 Quant ses valsfes s'aferran molt per sa paret o volen tan baixes que casi toquen amb ses potetes en terra. (id.)
- 26 Si ses mans i sa cara de ses persones están més seques que de costum. (id.)
- 27 Quant hi ha nigulats en creu. (id.)
- 28 Si es moixos se *renten* sa cara amb sa llengo, llepant-se (id.)
- 29 Quant ses rates surten des seus nius giscant molt fort (id.)
- 30 Quant es bous van amb sos oroneils molt uberts, ensumant s'aire amb so cap per amunt (id.)
- 31 Quant a ses montanyes hei ha *baixos* (id.)
- 32 Quant darrera es Puig de Cura hi surten ets "homcnets o padrínets de Santanyí pluja segura (id.)
- 33 Quant es ble des llum d'oli o de sa llumeta fa *cap de mosca* (id.)
- 34 Quant ses euveies son récuïdes a s'hora baixa i s'aturen a menjar per sa vorera des camí o dins ses *partides*, encara que es pastó les arruixi amb crits i tocs, és senyal de que plourá (id.)

Seguirá.

EXPOSICIO D'ETNOGRAFIA

L'*Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya* entitat qui tant brillantment i activa ve treballant en la recolecció del Folklore hispànic i ea especial del catalá, ha publicades unes basses per la celebració d'una Exposició Gráfica d'Etnografia de Catalunya que se celebrará en el pròxim hivern de 1923 per la qual convida a totes les regions de llengua catalana. Aquesta exposició té per objecte "donar una idea tan justa i extensa com permeti l'estat actual de les recerques etnogràfiques, del subjecte i de la vida del poble catalá i sa cultura tradicional".

En ella s'exhibirán ademés d'objectes, fotografies, dibuixos, croquis, planols, antics gravats, fulles populars etc.

Per formar-se idea de les materies qu'han d'entrar en aquesta Exposició vataqui els temes que se donen. A) **TIPUS TRADICIONALS I ANTROPOLÓGICS.** B) **CULTURA TRADICIONAL** 1) *Agençament corporal.* 2) *Infancia,* 3) *L'habitació i la vida domèstica.* 4) *L'art popular.* 5) *Relligiositat.* 6) *Magia.* 7) *Medicina popular.* 8) *Vida social i jurídica.* 9) *Les jornades de la vida* 10) *Ocupacions i tecnologia populars.* 11) *Festes i diades.* 12) *Jocs, esports i danses.*

Convé enviar-hi: de tot lo més gros i de difícil transport, fotografies i dibuixos; però si els objectes son manetjadissos, convé també enviar-n hi. Si son transport ha d'ocasionar despeses, avisant al ARXIU, aquest, previ acord, abonará les que s'ocasionin.

Es de creure que Mallorca hi será ben representada. Segons notícies, de Menorca hi haurá important representació i de València també.

Les remeses s'han de fer abans del 31 de desembre del corrent any.

Desitjam un gran éxit als organiadors.

BIBLIOGRAFIA

ENIGMISTICA POPULAR. *Endevinalles i altres jocs d'Esperit.*

Amb aquest títol ha sortit el volum XXXVI de *Minerva* col·lecció popular dels coneixements indispensables qu'edita el Consell de Pedagogia de la Mancomunitat de Catalunya.

Es aquesta obreta feta per l'eminent folklorista català D. Valeri Serra Boldu qui tant ha fet progressar aquesta ciència dins Catalunya. Consta de 39 pàgines i perque el lector se fassa càrreg de son contingut va a continuació l'Index de l'obra. *Pròleg, Endevinetes, Endevinalles, Altres proposicions enigmístiques, Enganyifes, Problemes, Varia de Jocs Psíquics, Romani, Romamà, Mu-mut o Jocs dels muts, Combarca, L'assalt, Dames, Dominó, El nom de la Ció, El Coco, Els tres quadrets, Bibliografia.*

Es molt curiós i és de creure qu'assolirà un éxit de llibreria.

Agraím al bon amic Sr. Serra el volum que nos ha remés i l'inmerescuda dedicataria que mos fa.

Medicina Popular. —La interessant revista *Agricultura* de Barcelona publica una altre curiosissim estudi de *Medicina Popular* de l'esmentat folklorista Sr. Serra i Boldú. En ell exposa d'una manera molt amena en primer lloc l'aforística referent al diagnòstic, al pronòstic i al tractament. Posa després una serie de remeis casolans i al final ressenya algunes pràctiques i oracions curatives i en especial la del mal de ventre que també corre per Mallorca.

Próximament publicarem un treball anàleg referent a la Medicina popular a Balears.

D'INTERES GENERAL

En el pròxim més d'Octubre si Deu ho vol girarem lletres a 8 d'v a tots els qui reben la revista i no están al corrent de pàgines. Lo just es aixó que cada qual tenga lo qui es seu.

Valgui d'avis per tothom.

EL TRESOR DELS AVIS publica cada mes un quadern de 19 planes i un folletó d'una obra folklòrica d'altres 16, formant amb un any dos toms de unes 200 planes cada un.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Exemplar.	1 pts.
Semestre.	5 »
Any.	10 »

Redacció i Administració: Tip. Cat. de A. Ferrer Ginart

Quatre Cantons 3. Artá (Mallorca)

En aquesta Administració se serveixen les sigüents obres publicades:

Rondayes de Menorca.— Primer volum de Folklore Balear.

Vida Escolar.— *Dictari escolar* molt pràctic i de positius resultats en les escoles a la moderna. Preu: 0'40 pts. exemplar, 4'00 pts. Dna.

Registro General Escolar.— Registre per les escoles aont poden consignarse tots quants de datos necessita un mestre. Engloba tots els registres obligatoris de les escoles nacionals. Ed. A. per matrícula de 120 alumnes, 7 pts. exemplar. Ed. B. per matrícula de 88 alumnes, 6 pts. Ed. C. per 64 alumnes, 5 pts.

Nocions de Ortografia mallorquina de utilitat per tothom. Preu: 0'75 pts. exemplar i 7'50 pts. Dna.

Los jardines bajo la lluvia.— Poesias por Luis Amorós Amorós.